

Sygn. akt III U 171/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 maja 2016r. w Suwałkach

sprawy **R. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o świadczenie przedemerytalne

w związku z odwołaniem R. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 2 marca 2016 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 23 grudnia 2015r.

Sygn. akt III U 171/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 02.03.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U z 2013r., poz. 170 ze zm.) odmówił R. P. prawa do świadczenia przedemerytalnego. W uzasadnieniu wskazał, iż wnioskodawca nie spełnił warunków przewidzianych w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy, ponieważ stosunek pracy z ostatnim pracodawcą nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ale w wyniku upływu czasu na jaki została zawarta umowa o pracę (art. 30 §1 pkt 4 kp). Ponadto u ostatniego pracodawcy wnioskodawca był zatrudniony na okres krótszy niż 6 miesięcy. Wnioskodawca nie spełnił również warunków do przyznania świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 3 ustawy, ponieważ po ostatnim okresie zatrudnienia nie pobierał zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 180 dni.

W odwołaniu od tej decyzji R. P. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Wskazał, iż spełnił wszystkie warunki do przyznania tego świadczenia, ponieważ w dniu 03.11.2014r. zarejestrował się

w Urzędzie Pracy, jako bezrobotny i nabył prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Pobierał go do dnia 02.11.2015r. i w dniu 03.11.2015r. podjął krótkotrwałe zatrudnienie. Po jego ustaniu - w dniu 04.12.2015r. - ponownie zarejestrował się jako osoba bezrobotna i taki status posiada do dzisiaj. W dniu 21.12.2015r. uzyskał zaświadczenie potwierdzające co najmniej 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych i w dniu 22.12.2015r. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne, zachowując 30-dniowy termin na jego złożenie. Podniósł, iż w dniu 03.11.2014r. nie wiedział, że już po 180 dniach pobierania zasiłku dla bezrobotnych będzie mógł ubiegać się o świadczenie przedemerytalne .

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał podstawy skarżonej decyzji. Powołując się na wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 16.10.2013r. sygn. III AUa 1055/13, wskazał, iż świadczenie przedemerytalne jest należnością wyjątkową w systemie ubezpieczeń społecznych. Jego funkcja ma charakter socjalny. Wyznaczana jest przez trudności w znalezieniu pracy (zatrudnienia) przez osobę, która znajduje się w wieku poprzedzającym nabycie prawa do emerytury. W tym kontekście należy postrzegać warunek posiadania relatywnie wysokiego okresu składkowego i nieskładkowego, a także konieczność pobierania przed nabyciem prawa zasiłku dla bezrobotnych. Natomiast odwołujący nie spełnił łącznie tych warunków.

Sąd ustalił, co następuje :

W okresie od dnia 01.02.2012r. do dnia 31.10.2014r. R. P. (ur. (...)) był zatrudniony w (...) P.H.U. (...) w E., w pełnym wymiarze czasu pracy. Rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z winy pracodawcy – likwidacja stanowiska pracy zajmowanego przez wnioskodawcę (k. 27-28 akt ZUS).

Z zaświadczenia (...) Urzędu Pracy w E. z dnia 21.12.2015r. wynikało, że odwołujący od dnia 03.11.2014r. do dnia 02.11.2015r. był zarejestrowany jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku dla bezrobotnych. W tym okresie odwołujący nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, ani zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (k. 33 akt ZUS).

W okresie od 03.11.2015r. do 30.11.2015r. wnioskodawca został zatrudniony w (...) P.H.U. (...) w E. w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa uległa rozwiązaniu z uwagi na upływ czasu, na jaki została zawarta – art. 30 §1 pkt 4 kp (k. 29 akt ZUS).

Po tym zdarzeniu odwołujący został ponownie zarejestrowany jako bezrobotny od dnia 04.12.2015r. Nie uzyskał już prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Wówczas wnioskodawca uzyskał informację, iż może ubiegać się o świadczenie przedemerytalne.

W dniu 22.12.2015r. R. P. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne. Wykazał 40 lat 1 miesiąc i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U z 2013r. poz. 170) prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn.

Świadczenie przedemerytalne przysługuje po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (art. 2 ust. 3 ustawy).

Wskazane wyżej warunki muszą zostać spełnione kumulatywnie, co oznacza, że niezachowanie jednego z nich niweczy prawo do świadczenia przedemerytalnego. Natomiast odroczenie przez odwołującego decyzji o wystąpieniu z wnioskiem

o świadczenie przedemerytalne nie pozbawia go do niego prawa. Takie stanowisko wynika z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 05.04.2016r. sygn. II UK 165/15,

w którym wskazał, iż oddalenie w czasie nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego z powodu podjęcia czynności niewymienionych w tym przepisie nie oznacza - zgodnie z wykładnią językowo-logiczną - zaprzepaszczenia szans na nabycie świadczenia przedemerytalnego. Jeżeli osoba ubezpieczona podjęła dodatkowe działania zmierzające do pozostania na rynku pracy, to należy stwierdzić, że zgodnie z art. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z perspektywy celu świadczenia przedemerytalnego, nabyła prawo do świadczenia przedemerytalnego. Takie stanowisko Sąd Najwyższy zajął w sprawie o identycznym stanie faktycznym, natomiast Sąd Okręgowy w pełni je podziela.

Odwołujący na dzień rozwiązania stosunku pracy z (...) P.H.U. (w dniu 31.10.2014r.) z winy pracodawcy z uwagi na likwidację stanowiska pracy, miał ukończony 60 rok życia. Wykazał staż ubezpieczeniowy w wymiarze 40 lat 1 miesiąca i 29 dni, czyli wyższym niż wynika to przytoczonej wyżej podstawy prawnej (35 lat). Ponadto nadal posiadał status bezrobotnego, a w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił podjęcia zatrudnienia. Stosowne zaświadczenie z Urzędu Pracy uzyskał w dniu 21.12.2015r. i w dniu 22.12.2015r. wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne.

Świadczenie przedemerytalne, podobnie jak instrumenty, o których mowa w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stanowią realizację normy zawartej w art. 67 ust. 2 Konstytucji RP, nakazującej państwu aktywne wspieranie obywateli pozostających bez pracy nie z własnej woli i niemających innych środków utrzymania. Działania państwa w tym obszarze powinny być inicjowane tylko w razie potrzeby, więc należy doceniać inicjatywę osoby, która po utracie zatrudnienia w okolicznościach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy

o świadczeniach emerytalnych, próbuje samodzielnie poszukiwać pracy i tylko w ostateczności korzysta z instrumentów aktywizacyjnych, o których mowa w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Z tych względów brak wskazania w ustawie bezpośredniego związku czasowego między rozwiązaniem stosunku pracy, a okresem bezrobocia powinien być interpretowany jako celowo zastosowane rozwiązanie ustawodawcy, umożliwiające rzeczywiste osiągnięcie zakładanych w ustawie efektów.

W odniesieniu do przedmiotowego zagadnienia wskazać należy również na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 02.07.2013r. sygn. III UZP 2/13, w której wskazał m.in. iż okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, określonego w art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych nie musi przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku

pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 tej ustawy. Sąd Najwyższy podniósł również, iż celem unormowań zawartych w ustawie

o świadczeniach przedemerytalnych jest zapewnienie wsparcia socjalnego osobom, które utraciły źródło utrzymania nie ze swojej winy, a z uwagi na wiek nie są w stanie skutecznie konkurować na rynku pracy - do dnia nabycia przez te osoby uprawnień emerytalnych. Natomiast podjęcie aktywności zawodowej w czasie między rozwiązaniem stosunku pracy, a nabyciem prawa do zasiłku nie stanowi przeszkody do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Odwołujący w dniu 3 maja 2015r. mógł wystąpić do Urzędu Pracy

o zaświadczenie ws. pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy

i spełnieniu pozostałych warunków koniecznych przy ubieganiu się o świadczenie przedemerytalne i takie zaświadczenie dołączyć do wniosku świadczenie przedemerytalne. Wniosek taki odwołujący złożył jednak dopiero w dniu 22.12.2015r., wcześniej podejmując krótkotrwałe zatrudnienie. Sąd przyjął za wiarygodne jego wyjaśnienie, iż nie wiedział, że może ubiegać się o świadczenie przedemerytalne, stąd takie „opóźnienie”.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2kpc orzeczono jak w sentencji.

mt